

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i beværterloven.

(Lovforslaget (nr. 56) findes i tillæg A. sp. 401, fremsættelsen i tidenden sp. 1278).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Albertsen: Da vi i april måned drøftede den højtærede handelsministers forslag om en ændring i beværterloven, havde de forskellige ordførere jo lejlighed til også at drøfte baggrunden for det og vurdere det, der var motiveringen for det forslag, som handelsministeren på det tidspunkt fremsatte.

Jeg skal ikke forsøge at tage den debat op igen, fordi de samme argumenter stadig foreligger, og det er dem, der er årsagen til, at vi nu har forslaget til behandling i en lidt ændret form. Det, der for os er afgørende i så henseende, er, dels at lovgivningen vedrørende beværterbevillinger her i landet har et særligt, man kan vel næsten sige karakteristisk dansk træk, dels at bevillings-systemet er baseret på et personligt ansvar for beværteren, og endelig at forbrugeren har et virkelig frit valg, har en frihed, som man i mange af de lande, vi i stigende grad kommer til at samarbejde med, ikke har på samme måde.

Det er disse to afgørende ting, der i høj grad motiverer, at vi er indstillet på de ændringer, som lovforslaget medfører.

Da vi drøftede det i april måned, var der enkelte af de øvrige ærede ordførere, der mente, at denne ændring også i nogen grad var et udtryk for, at man fra den socialdemokratisk-radikale regering gerne så et indgreb over for en erhvervsgruppe. Det turde være helt urimeligt at fremføre et sådant synspunkt. Der er jo ingen af det høje tings medlemmer, og slet ikke af de respektive ordførere, der kunne være i tvivl om baggrunden for det lovforslag, som den højtærede handelsminister fremsatte. Det, der er tale om, er jo, at de berørte erhverv havde ønsket en sådan ændring ud fra den viden, de havde og stadig væk har om, hvorledes det former sig på dette område i de øvrige lande i Europa, de lande, som vi efter al sandsynlighed kommer til at samarbejde med.

Det er rimeligt, at vi på dette specielle område er opmærksomme på at indstille lovgivningen således, at vi sikrer de to principper, som jeg indledningsvis nævnte.

Det lovforslag, som nu foreligger til behandling, er jo lidt ændret, og denne skete ændring er naturlig på baggrund dels af debatten ved første behandling, dels af arbejdet i udvalget. Som det måske vil erindres, rejste jeg ved første behandling det spørgsmål, om det ikke var rimeligt, at de erhverv, som havde ønsket denne lovændring, gik sammen for at etablere et finansieringsinstitut og dermed åbne en ny kanal til erstatning for den kanal, man faktisk lukkede, idet lovændringen gik ud på at forbyde, at der var anbragt kapital fra fabrikanter eller sælgere af stærke drikke i de respektive restaurationer. Når man dermed afskar en hidtidig kanal til at fremskaffe kapital, var det rimeligt, at man fandt på andre udveje.

Der er sket det overordentlig glædelige, at i den mellemliggende tid har erhvervene taget denne udfordring eller måske snarere opfordring til følge, idet de har etableret et sådan finansieringsinstitut for restaurationserhvervet. I den højtærede handelsministers fremsættelse er det oplyst, hvorledes det er etableret. Jeg har på anden måde haft lejlighed til at følge denne proces og kan helt tilslutte mig de synspunkter, som den højtærede handelsminister i den anledning har fremført. Der er tilvejebragt en garantikapital på 2 mill. kr., og det betragtes af dem, der har haft med dette at gøre, som et foreløbigt beløb. Man mener, at man med denne kapital har mulighed for at udlåne beløb op til 14, måske 16 mill. kr., når der i de enkelte tilfælde er brug derfor. Der er her i landet 4.300 restaurationer, og man regner med, at ca. hver 10. restauration omsættes inden for det enkelte kalenderår. Men det ville nok være forkert af den grund at mene, at det var nødvendigt at have tilstrækkelig kapital til alle de 10 pct., altså årligt 430 restaurationer; det er utvivlsomt højst 150 à 200, der vil komme ind i billedet, det er det skøn, som anlægges af dem, der har haft med dette at gøre. Mange af de nye ejere har måske selv sparet tilstrækkeligt op. I andre tilfælde, hvor det drejer sig om familieforhold, om overdragelse fra